

[From.]

bilimporten, end det er for den minister, der skal stå til ansvar overfor samfundets økonomi.

Et af de råd, jeg har hæftet mig mest ved, og som tidligere er blevet omtalt fra denne talerstol, er, at det til rådighed stående beløb for import af biler anvendes således, at der kommer flest muligt vogne til landet, altså fortrinsvis små vogne, der yderligere har den fordel, at de også er billigere i drift. Jeg vil gerne spørge, om det er i overensstemmelse med den højtærede ministers synspunkter, og om der gives direktiver i så henseende.

Motorbranchen har ikke været tilfreds med den ny ordning. Man siger, at handelen dirigeres udenom branchen, og man hævder, at den ny ordning har været med til at drive priserne i vejret. Nu må man jo ikke glemme, at det er en frivillig sag, om sælgeren sætter vognen til auktion eller indsætter den til salg hos en af branchens folk. Det sidste kan jo udmærket lade sig gøre, og 255 af 930 har da også benyttet sig af den ret. Det kunne godt være, at dette tal kunne øges væsentligt, om branchens folk ville gøre noget mere for det. Jeg tror i det hele taget ikke, at man kommer det nærmere end ved den frivillige ordning, som nu består.

Branchens forslag om en vurdering som basis for salget vil jeg anse for meget uheldigt. Erfaringerne med hensyn til vurdering af brugte biler synes jeg viser, at det virker meget usikkert. Jeg kan heller ikke godkende, at auktionerne har været med til at drive priserne i vejret. Alle, der har fulgt med i priserne på brugte biler, må vist erkende, at priserne før den nye ordning og efter den nye ordning har været omtrent de samme, og at auktionerne i virkeligheden kun har betydet en offentliggørelse af det prisniveau, som faktisk allerede bestod. Motorbranchen kan derimod have ret i, at det kan virke uheldigt, at private har lov at sætte deres vogne ind på disse auktioner og derved gennem en offentlig foranstaltning får et ekstra stort publikum i tale, og skal vi have dette lovforslag i udvalg — jeg ønsker det ikke —, så er her måske et problem, som der kan være grund til at se nærmere på.

Stæhr Johansen: På mit partis vegne kan jeg tilsige støtte til den foreslåede forlængelse af lov nr. 500 af 20. december 1950 om bortsalg af visse brugte personautomobilkøretøjer. Loven blev sidste år vedtaget enstemmigt af det høje ting, idet alle var enige om, at de heldige medborgere, der fik tildelt indkøbstilladelse til

et nyt motorkøretøj, ikke skulle have en økonomisk fordel, som ville være uopnåelig under normale forhold. Det må understreges, at loven har fungeret tilfredsstillende, og at fordelingen af salgsprovenuet med 60 pct. til ejeren og 40 pct. til vejfonden synes at have været en retfærdig løsning, som i hvert fald sælgeren ikke kan beklage sig over.

Skønt man kan sige, at loven i det store og hele har virket efter sin hensigt, har rigsdagen alligevel fra Motorbranchens Fællesråd modtaget en henvendelse om ophævelse af den. Der er naturligvis intet at sige til, at motorbranchen fremhæver sine interesser, men undersøger man forholdet nærmere, viser det sig, at de argumenter, der fremføres i skrivelser, ikke er synderlig stærke. Der omsættes her i landet ca. 18 000 brugte automobiler om året. I tiden indtil udgangen af august måned er der kun blevet bortsolgt 930 personmotorkøretøjer i henhold til denne lov, og heraf er endda kun de 675 solgt ved offentlig auktion, medens de 255, således som den højtærede handelsminister oplyste i sin fremsættelsestale, er blevet solgt gennem automobilforhandlere. Det er altså kun en ringe del af disse vogne, der er gået udenom de almindelige kanaler indenfor automobilbranchen. Endvidere fremhæves det i skrivelserne, at auktionerne har virket stærkt stimulerende på prisniveauet for brugte motorkøretøjer, en påstand, som næppe kan holde for en nærmere undersøgelse, idet den pris, der fremkommer ved auktionen, vil være bestemt af forholdet mellem tilbud og efterspørgsel og næppe ville blive synderlig mindre, hvis man lavede en ny ordning i stil med den, automobilbranchen foreslår. Tilmed viser det sig, at $\frac{2}{3}$ af de vogne, der sælges ved auktion, sælges til automobilhandlernes, der reparerer dem og senere sælger dem videre, naturligvis med fortjeneste. Når forholdet er således, kan ordningen næppe kritiseres så stærkt, som Motorbranchens Fællesråd gør det i sin skrivelse.

Det forslag, som fællesrådet sidste år sammen med Forenede danske Motorejere og Kgl. dansk Automobilklub fremførte, nemlig at salg af brugte automobiler skulle foregå efter vurdering, ville have skabt mange flere vanskeligheder, idet det ville være umuligt at finde et ensartet vurderingsgrundlag, ligesom ordningen ville medføre forøget arbejde og papirforbrug for de myndigheder, der skulle fastsætte priserne.

I slutningen af Motorbranchens Fællesråds skrivelse henstiller man, at det ikke